

Rachel Corrie: Eğilmedi Bir Işıık

16 Mart 2003'te, Gazze Şeridi'nin güneyinde, toprak bir buldozerin altında titredi — ve önünde, 23 yaşındaki genç bir Amerikalı kadın duruyordu; turuncu güvenlik yeleği giymiş, megafon elinde, bir ailenin evini korumak için sesini yükseltmişti. Adı **Rachel Corrie** idi.

O gün kumda yalnız duruyordu, ama ruhu yalnız değildi. Kalbinde onunla oynadığı çocuklar, onu doyuran anneler, hayatlarına davet eden aileler vardı. Varlığının makineyi durduracağına inanıyordu. Durdurmadı. İlerlediğinde, bedenini ezdi. Ama onun temsil ettiği şeyi ezemedi.

Rachel Corrie yalnızca bir buldozerin ağırlığı altında öldürölmedi. O, **adaletsizliğin ağırlığı** altında öldürölüdü — ve onun yolunu keserek can verdi.

Bir Tanığın Oluşumu

Rachel Aliene Corrie, **10 Nisan 1979'da, Olympia, Washington'da** doğdu — yağmur, orman ve sessiz politik vicdanın yeri. Henüz çocukken başkalarının yüklerini hissediyordu. Büyük soruları erken ve sık sorardı. On yaşında “dünyadaki açlığı bitirmek” hedefini ilan etti. Bundan vazgeçmedi — daha derine girdi.

The Evergreen State College'ta küresel kalkınma, edebiyat ve politik teori okudu. Ama Rachel teorilerden fazlasını istiyordu. Adaletsizlikle yüz yüze gelmek istiyordu. Filistin halkının askeri işgal altındaki acısını öğrendiğinde — yıkılan evler, mühürlenlen sınırlar, parçalanen hayaller — krizi sadece çalışmadı. **Gitti.**

Ocak 2003'te, Uluslararası Dayanışma Hareketi (ISM)'nin bir parçası olarak Gazze'ye geldi — Filistin liderliğindeki şiddet karşıtı hareket, uluslararası aktivistleri işgal altındaki toprakların kalbine davet ediyordu.

Orada kalbi davasını buldu. Ve Gazze bir kız evlat kazandı.

Gazze: Vicdanının Nabzı

Rachel Gazze'yi sadece izlemedi — **hayatına girdi. Rafah** halkı arasında yaşadı; kuşatma ve kayıpla yaralanmış bir şehir. Yıkım tehdidi altındaki Filistinli ailelerin evlerinde kaldı. **Arapça** öğrendi, çocuklara ödevlerinde yardım etti, komşularla ekmek paylaştı, tankların gölgesindeki tozlu sokaklarda yürüdü.

Rafah halkı onu **misafir olarak değil**, kendilerinden biri olarak kabul etti. Sevgiyle “**Rasha**” diyorlardı; mesafe koymadı. Yas çadırlarında oturdu. Anneler için alışveriş taşıdı. Buldozerle yok edilmiş tarlalarda çiftçilerle durdu. Varlığı sembolik değildi — **samimiydi.**

Eve yazdığı mektuplarda dayanılmaz adaletsizliği — ve dünyanın dayanılmaz sessizliğini — tarif etti.

“Bu kronik, sinsî soykırımı gözlemliyorum,” diye yazdı. “Ayrıca hiç mümkün olmadığını düşündüğüm bir güç ve cömertlik derecesi keşfediyorum.”

Rachel **dayanışmanın** slogan olmadığını — fedakârlık olduğunu anlamıştı. Ve bunu vermeye hazırdı.

Son Direniş: Ebedi Tanık

16 Mart 2003'te Rachel Corrie, Rafah'taki **Nasrallah ailesinin evinin** önünde durdu. Onlarla yaşamış, sofralarını paylaşmış, çatıları altında uyumuştı. O gün İsrail ordusu **Caterpillar D9 buldozer** gönderdi evlerini yıkmak için — Gazze'de yüzlercesi gibi. Rachel öne çıktı. Parlak turuncu yelek giymiş, megafondan bağırıyor, açık alanda net görünüyordu.

Makine ilerledi. Durmadı. Geri çekildiğinde Rachel'in bedeni altında yatıyordu — ezilmiş, cansız, ama sonsuza dek ölümsüz bir şeye dönüşmüştü.

İsrail makamları **kalıntılarını ele geçirdi**. Sonra olanlar ikinci, daha sessiz bir şiddet getirdi — bu kez ailesine. Haklarına veya yaslarına saygı göstermeden İsrail yetkilileri **ailenin onayı olmadan Rachel'in cesedi üzerinde otopsi yaptı**, sonra **yakarak** Olympia'daki ebeveynlerine yalnızca **külünü** iade etti.

Rachel'in annesi **Cindy Corrie**, daha sonra İsrail mahkemesinde ve uluslararası röportajlarda tanıklık etti:

“Otopsi konusunda bize hiç danışılmadı. Cesedi serbest bırakılmadan önce yapılması gerektiği söylendi, ama ne zaman, nerede, kim tarafından yapılacağı veya taleplerimizin yok sayılacağı söylenmedi.” — *Cindy Corrie, 2010 Hayfa Bölge Mahkemesi tanıklığı ve 2015 röportajı*

Bu son hakaret, özen veya onay olmadan yapıldı ve ölümündeki adaletsizliğin ürkütücü bir bölümü olarak kaldı. Ailesini en temel haktan bile mahrum etti — kızlarının bedenini huzur, dua ve varlıkla uğurlama hakkı.

Ama **Gazze'de** ruhu **onurla** anıldı. Orada Rachel sessizce gömülmedi. **Şehide** olarak yüceltildi. Rafah kültüründe, öldüğü ailelerin gözünde en yüksek ahlaki mertebeye ulaştı — şiddet değil, **hayat savunmasında fedakârlık** ile.

Rafah halkı **sembolik cenaze** düzenledi. Fotoğrafını Filistin bayraklarına sardılar, anısını sokaklarda taşıdılar ve masumları korurken ölenleri yüzyıllardır onurlandıran Kur'an ayetlerini okudular:

“Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanma. Bilakis onlar diridirler; Rableri katında rızıklandırılmaktadırlar, Allah'ın, lütfundan kendilerine verdiğiyle sevinç içindeler ve arkalarından henüz kendilerine katılmamış

olanlara da müjde vermek isterler ki, onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyeceklerdir. Allah'ın nimetine, keremine ve müminlerin ecrini zayi etmeyeceğine dair müjdeyi alırlar." (Âl-i İmrân Suresi 3:169-171, Sahih International)

Rachel Corrie Müslüman olmasa da **şehadet ruhu** — ölüme kadar kabul edilen hakikat — onda tam anlamıyla yaşıyordu. Şehadeti **Gazze halkı tarafından sadece kabul edilmedi; kutsandı**. Adı, adalet, onur ve başkaları için hayatını verenlerin kutsal listesine eklendi.

Unutmayan Aile

Rachel'in ebeveynleri **Craig ve Cindy Corrie**, yaslarını içe dönebilirdi. Bunun yerine amaçla dışa döndüler. **Rachel Corrie Barış ve Adalet Vakfı'nı** kurdular — geçmişin anıtı değil, **geleceğe taahhüt** olarak.

Mahkemeler, hükümetler ve üniversiteler önünde durdular — kızları ve onunla duran halk için adalet talep ettiler. 2012'de İsrail mahkemesi ölümünü "kaza" olarak hükmetti, devleti akladı. Ama Craig ve Cindy'nin misyonu asla sarsılmadı.

Bugüne kadar **Filistin haklarını savunmada kişisel olarak yer alıyorlar**, susturulan sesleri yükseltiyor, Rachel'in yürüdüğü yolları yürüyor ve onun için öldüğü gerçeği somutlaştırıyorlar: adalet bir ulusa, bir inanca veya bir halka ait değildir — evrensel bir mirastır.

Kızları hayatını kaybetmedi. **Onu verdi**, özgürce.

Geride Bıraktığı Işık

Rachel Corrie'nin adı şimdi Gazze boyunca duvar resimlerinde yaşıyor. Okullar onun adını taşıyor. Çocuklara, pek az kişinin yaptığı zamanda onlar için duran Amerikalı hakkında öğretiliyor. Şiirlerde, filmlerde ve nöbetlerde anılıyor. Mektupları ve günlüklerinden derlenen *My Name Is Rachel Corrie* oyunu, dünya çapında izleyicileri göz yaşlarına boğdu.

Ama gerçek mirası **sanat veya anıda değil** — başkalarında uyandırdığı canlı vicdanda. Binlerce kişiyi baskı sistemlerindeki rollerini sorgulamaya, işgal edilmiş ve yerinden edilmişlerle dayanışma içinde durmaya ve **tek bir kişinin bile**, hakikat rehberliğinde **adaletsizlik duvarı önünde durabileceğini** hatırlamaya ilham verdi.

Filistinlilerin kalplerinde Rachel Corrie bir sembol değil, **kız kardeş** — sevgisi okyanusları aşan ve fedakârlığı onu adil nesillerle birleştiren.

Sonuç: Susturulamayacak Tanık

Yirmi yıldan fazla geçti, ama Rachel Corrie'nin adı hâlâ yankılanıyor — mülteci kamplarında, sınıflarda, protestolarda ve dualarda. Asker, diplomat veya politikacı değildi. İnsandı — korkusuz, prensipli ve sevgi doluydu.

Gazze'ye kendisi için gelmedi. **Onlar için** geldi. Ve kaldı.

“Kim bir can kurtarırsa,” diyor Kur'an, **“bütün insanlığı kurtarmış gibi olur.”**
(Mâide Suresi 5:32)

Rachel Corrie birçoklarını kurtarmaya çalıştı — şiddetle değil, varlığıyla. Korku onu susturamadı. Baskı motorları önünde eğilmedi. Ve bedeni kırılrsa da, tanıklığı kırılmadı.

Rachel Corrie gitmedi.

O **yaşıyor** — anıda, ruhta, onu izleyen her cesaret eyleminde. Rabbinin katında yaşıyor, şehitler arasında, yürüdüğü ışığa sevinç içinde.

Durdu, düştü ve yükseldi — **ebediyen.**

Kaynaklar

- Corrie, Rachel. *Let Me Stand Alone: The Journals of Rachel Corrie*. Düzenleyen: Cindy Corrie ve Craig Corrie. New York: W. W. Norton & Company, 2008.
- Kutsal Kur'an. Çeviri: Sahih International. Cidde: Abul-Qasim Publishing House, 1997.
- International Solidarity Movement. *“Remembering Rachel Corrie.”* Beyanlar ve görgü tanığı ifadeleri, 2003.
- Human Rights Watch. *“Israel: Investigate Death of American Protester.”* Basın açıklaması. 17 Mart 2003.
- Amnesty International. *“Israel/Occupied Territories: Death of Rachel Corrie Must Be Investigated.”* Kamu beyanı. 18 Mart 2003.
- Birleşmiş Milletler İnsani İşler Koordinasyon Ofisi (UNOCHA). *“Rafah Demolitions: Overview and Humanitarian Impact.”* Gazze Şeridi saha güncellemesi, 2003.
- Corrie - İsrail Devleti. *Hayfa Bölge Mahkemesi Kararı*. Dava 371/05. 28 Ağustos 2012.
- İsrail Yüksek Mahkemesi. *Corrie - İsrail Devleti Temyiz Kararı*. Dava 8573/12. 12 Şubat 2015.
- Rickman, Alan, ve Katharine Viner, ed. *My Name Is Rachel Corrie*. Londra: Nick Hern Books, 2005.
- Rachel Corrie Foundation for Peace and Justice. *Misyon Beyanları ve Kamu Savunuculuğu Materyalleri*. Olympia, WA, 2003–günümüz.